

[Landbrugsministeren.]

delse for bygningen, og uden at man i øvrigt nåede til noget bestemt resultat, var udvalgets indstilling den, at man gerne så, at en af landbrugets virksomheder fandt anvendelse for bygningen.

Indtil nu har landbrugsministeriet ikke været i stand til at finde en anvendelse af bygningen, der ikke kræver så betydelige investeringer, at jeg må nære betænkelighed ved at gå ind for den, men jeg gør stadig forsøg på at finde en egnet lejer.

Som et led i bestræbelserne for at flytte statens virksomheder og institutioner ud i landet har jeg forhandlet med Landøkonomisk Driftsbureau om at flytte dets virksomhed til Hollufsgårds hovedbygning, og dette lykkes muligvis, men under hensyn til visse personlige spørgsmål inden for driftsbureauets ledelse, der vil finde deres løsning inden for et par år, har jeg ikke ment, at man burde påtvinge denne institution en flytning allerede på indeværende tidspunkt.

Det bemærkes sluttelig, at bygningen ikke anvendes til ferieformål for en tjenestemand.

Af *Niels Ravn* til landbrugsministeren (5. juli 1963):

„Vil landbrugsministeren, indtil folkettinget samles på ny, give dispensation fra loven om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m., således at det på ny bliver muligt at forhandle friske æg?“

Da lovforslaget om ændring i ægloven var til forhandling i folkettinget i indeværende samling, gav jeg udtryk for den opfattelse, at lovens vedtagelse ville betyde dyrere og dårligere æg til forbrugerne. Gennem artikler i dagspressen og mangfoldige forbrugeres og forhandleres udsagn er det nu blevet klart, at min forudsigelse holder stik. Jeg mener derfor, ministeren må finde udvej for at dispensere fra de nye bestemmelser i ægloven, så der igen kan sælges friske æg hos købmænd m. v., og så man kan undgå den

fordyring, der sker ved vejen over ægpakkerierne. I øvrigt mener jeg, at landbrugsministeren bør foreslå at ophæve de nye bestemmelser, når folkettinget træder sammen. Det viste sig jo, før de blev vedtaget, at hjemmemarkedsordningen kunne administreres på anden måde.

Landbrugsminister *Skyttes* svar (10. juli 1963):

Ægloven (lov nr. 137 af 27. marts 1963) gennemførtes i folkettingen den 21. marts 1963 med 105 stemmer mod 41 (alle tilstedeværende medlemmer). Loven er en konsekvens af hjemmemarkedsordningen for æg, idet erfaringen havde vist, at nævnte ordning ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne administreres uden de ved loven foretagne ændringer af bestemmelserne vedrørende kvalitetssortering, forhandling og mærkning af æg.

Der henvises til bemærkningerne i hovedberetning fra 2. og 3. revisionsdepartement ad § 11.9.01. Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m., som optaget i betænkning over statsregnskabet for finansåret 1961-62 afgivet af de af folkettingen valgte statsrevisorer, hvori det bl. a. hedder: „... at ordningen er behæftet med afgørende mangler i revisionsmæssig henseende navnlig derved, at bekendtgørelsen ikke indeholder bestemmelser, der gør det muligt at afgrænse kredsen af afgiftspligtige personer og virksomheder, eller om regnskabsføring m. v. hos de afgiftspligtige“ samt „... at de omtalte mangler er af så væsentlig karakter, at man finder, at ordningen snarest bør ændres...“

Når der spørges, om jeg vil dispensere fra loven, således at det på ny bliver muligt at forhandle friske æg, må jeg svare, at jeg ikke efter loven har nogen mulighed herfor. Der er ved loven — ikke mindst for at styrke eksporten — tilsigtet en kvalitetsforbedring og ikke det modsatte, og der er da heller ikke anført beviser for, at æggene er blevet ringere som følge af denne lov.